

est aspirare, vestrae sanctitatis excellentiam, patres beatissimi, necessitate coacti adimus, et sicut ad montes Dei oculos dirigimus, per quos nobis auxilium venire, Deo propitiante, confidimus. Sublimes enim montes merito vocati, cedrorum Libani celsitudinem verticis dignitate præcellitis, in quibus divinitus constituta esse dignoscitur habitatio Dei viventis; cælo si quidem proximiores effecti, a vero sole, qui Pater luminum vocatur et est, a quo totius luminis origo procedit, vi cujus irradiati, inferiores quoque illati luminis participatione illustratis, ac celesti rore a superioribus defluente humiliores secundos efficitis; sub umbram igitur vestri culminis fiducialius confugientes, vestra protectione tueri deprecamur quatenus, diuturni luctus elogio paterno more compatiendo, nobis suffragium consolationis præbeatis, et spem incepti gaudii ad effectum perducere non differatis. Dolemus quidem et ejulando lacrymis defecimus, utpote piissimi patris vestri Harduini, videlicet episcopi, morte admodum æsolati, quem, proh dolor? communis humanæ conditionis casus nobis repente subripuit; miseratione autem serenissimi regis Roberti in nostra tribulatione consolari cœpimus, cujus immensa pietate ad petitionem totius Ecclesiæ rectorem petivimus dominum, videlicet Hugonem, Ecclesiæ nostræ Tornacensis præpositum, Cameracensis autem archidiaconum, quem communi voto pastorem eligimus, rectorem deprecamur, pontificio proclamamus. Eligimus ergo eum talem qualem jubet apostolica et canonica auctoritas, fide catholicum, ratura pru-

dentem, docibilem, patientem, moribus temperatum, vita castum, sobrium, humilem, affabilem, misericordem, litteratum, in lege Dei instructum, in Scripturarum sensibus cautum, in dogmatibus ecclesiasticis exercitatum, et secundum Scripturarum tramitem traditionemque orthodoxam, et canorum ac decretorum sedis apostolicæ, præsulum constitutiones, sano sensu ecclesiasticas regulas intelligentem, sanoque sermone docentem atque servantem, amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem et cum modestia corripientem eos qui resistunt, et si qui sanæ doctrinæ adversantur eis resistere et redarguere sana doctrinæ prævalentem; hospitalem modestum, suæ domui bene præpositum, non neophytum, habentem testimonium bonum; in gradibus singulis, secundum traditionem ecclesiasticam, ministrantem ad omne opus bonum, et ad satisfactionem omni poscenti rationem. His ergo et aliis virtutibus plenissime polentem, omnimodis petimus ut quantocius vestra benedictione nobis illum consecretis antistitem, quatenus, auctore Deo, plebs quæ diu episcopali regimine caruit, sub tanto pontifice, ad pastorem et episcopum animarum nostrarum conversa, suo Domino militare valeat, quia, testante Scriptura, integritas præsideum salus est subditorum, et ubi incolumitas est obedientiæ, ibi sana est forma doctrinæ; quia autem omnes nec evectio equorum, nec officio pedum adesse valemus, unanimes huic scripturæ assensum præbemus.

ANNO DOMINI MXXXIII.

JOANNES XIX PAPA

NOTITIA HISTORICA.

'GIACONIUS, *Vitæ Romanorum pontificum*, pag. 288.)

Joannes XIX, Romanus, ex comitibus Tusculanis, qui et Signiæ, et de comitibus dicti sunt, Gregorii filius, Benedicti VIII, prædecessoris sui, frater Germanus, quæ res rarissimo exemplo accidit, semel in Stephano II et Paulo ejus successore, qui fratres fuerunt, sicut et nunc in Joanne et Benedicto VIII secundo accidit, et nusquam alias contigisse invenitur.

tus pridie Kal. Martii, a Tusculanorum comitum factione suffectus. Joannem hunc Platina XXI nominat, quia in numerum pontificum perperam refert Joannem feminam fabulosam, et Joannem XVIII qui sedem pontificiam usurpavit contra Gregorium quintum legitimum pontificem. Ipse tamen in diplomatibus suis, quorum hodie multa exemplaria existunt.

homines opinione relicta, III Idus Julias anni 1024 A veniam Christi gratia petebat; qui cum illæsum abire permittens, statim proximum templum ingressus est, Crucifixum continuo, cujus simulacrum orabat, referre ei capite inclinato ob ejus facti gratias, ut ipse et omnes qui aderant clare conspexere. Quo prodigio attonitus, relictis omnibus, monasticam vitam elegit, et in loco qui Vallis-Umbrosa dicitur, juxta Appenninum secessit: inibique disciplinam sub S. Benedicto regulam amictu coloris Veneti instituit. Quam Alexander II et Gregorius VII confirmarunt. Obiit anno Domini 1074, in cœnobio Possiniano, IV Idus Julii, miraculis clarus, ibidem sepultus. Quem cum inter sanctos a Gregorio septimo declaratum vera fama referat, Cælestinus III idem certus approbavit. Cujus successores viri optimi Patres institutum promovere, et hoc ex chronicis Bernardi monachi, et S. Antonini traditur.

Chunradus II imperator Romæ in basilica Vaticana, die Paschæ, VII Kal. Aprilis, a Joanne decimo nono papa, coronatus est, anno 1027, qui Romanos minis terruit Joannem pontificem infestantes, exitium quoque interminatus, nisi a vexando pontifice quiescerent.

Basilius junior Augustus circa Kal. Octobris mortuus est Constantinopoli.

Imperator Constantinus X Aug. solus imperavit annos II, mens. XI.

Anno 1028 Vido Aretinus, vir artis musicæ eruditissimus, novam vocum slectendorum disciplinam, quæ in hunc usque diem observatur, per litteras syllabasque flexuris digitorum lævæ manus adjungendas edidisse fertur, aliaque composuit opera, quorum Trithemius meminit.

Imper. Constantinus X Aug. obiit circa Kalend. Septembris, anno 1029.

Imp. Romanus IV Argyrus Aug. imperavit annos V, menses VI.

Sub Joanne decimo nono, anno Domini 1030, congregatio tertia Sancti Benedicti, quæ Vallis-Umbrosæ dicitur, originem habuit. Eo enim anno prima ejusdem comitia habentur, quibus ipsius auctor et fundator B. Joannes Gualbertus, Florentinus, vir sanctissimus, abbas generalis creatus est. Is adhuc juvenis cum fraternam cædem magna armorum manu ulcisci procuraret, casu hostem obvium in oppido Miniatis habuit. Qui terrore perterritus, illico Joanni supplicis factus, ad ipsius genua procidens

B Anno 1031 in Campania B. Dominicus, mirabilium patratum operum, multorumque fundator cœnobiorum apud Soram jam ferme octuagenarius obiit, atque in monasterio quod postea ab eo nomen accepit sepultus est. Hunc locatam Petrus Damiani vocat, quod ad macerandum interioris amictus asperitate carnem lorica uteretur.

Anno 1031 in Campania B. Dominicus, mirabilium patratum operum, multorumque fundator cœnobiorum apud Soram jam ferme octuagenarius obiit, atque in monasterio quod postea ab eo nomen accepit sepultus est. Hunc locatam Petrus Damiani vocat, quod ad macerandum interioris amictus asperitate carnem lorica uteretur.

Concilia tria sub ejus pontificatu habita, Gerbicense, et Franckofordense, anno 1024, et Auburiense anno 1030.

Joannes autem, cujus vita mirifice laudatur, anno pontificatus sui VIII, mense IX, die X, moritur VI Idus Novembris, anno 1032, sepultus ad S. Petrum. Vacavit sedes dies duos. Auctores Glaber Rodolphus, et Leo Marsicanus in Historia Casinensi.

NOTITIA DIPLOMATICA.

(JARRÉ, *Regesta pontificum Romanorum*, pag. 357.)

Joannis XIX bullæ sunt scriptæ per manum,

• c Sergii notarii regionarii et scrinariii S. R. E. (1, 10, 18)

• c Rogerii " " " " (2)

• c Georgii " " " " (3, 5, 9, 19)

• c Joannis cardinalis et cancellarii vice Petri diaconi (7); cf. bullam apud Ughelli Ital. Sacr. V, 1110.

Data p. m.

• c Benedicti Portuensis episcopi et bibliothecarii S. apost. Sedis (8)

• c Benedicti Portuensis episcopi, vice Peregrini, Colonienensis archiepiscopi, bibliothecarii S. Sedis apost. (4)

• c Bosonis episcopi S. Tiburtinæ Ecclesiæ et bibliothecarii S. apost. Sed. (4, 5, 7)

• c Petri episcopi Prænestinæ Ecclesiæ et bibliothecarii S. apost. Sed. (6)

JOANNIS XIX PAPÆ EPISTOLÆ ET DIPLOMATA.